

Отъ какъ е прѣведено, священо-то писаніе на Българскій языкъ, отъ врѣмя-то на Кирила и Методія до сега почти едно цѣло тысячелѣтіе. За толкова врѣмя единъ языкъ, кой-то се говори отъ народъ толкова многочисленъ, какво-то что е Българскій, я разсѣвъ на толкова пространство, безъ никакво усрѣдоточеніе не може да се не измѣни. Всякой языкъ ся измѣнява спорадъ, както ся развива или иснада народъ-тъ, кой-то го говори. Това е общъ законъ за всику-ты языци, та и Българскій языкъ не е издѣль извънъ него, а и той ся е измѣнилъ. Обаче при всичко-то ся измѣненіе пакъ не ся е отдалечилъ отъ прѣвообраза ся толкова, колко-то сегашный Гръцкій е отдалеченъ отъ старый Еллинскій. И откакъ е прѣправанъ ирковный языкъ спорадъ Русското нарѣчіе, просты-ты бесквѣжны Българки го разумѣвать по-добрѣ отъ както Гръкыны-ты разбиратъ Еллинскій языкъ, на кой-то е написано священо-то писаніе, ако и да е той языкъ много по-простъ отъ старый Еллинскій. Сегашный Българскій языкъ е изгубилъ отъ старый, сир. отъ языка на стары-ты рѣкописы само три надежн отъ склоненія-та на имена-та неопрѣдѣлено склоненіе и иѣкои причастія и и дѣеиричистія-та въ спряженія-та на глаголы-ты. А въ увардены-ты надежн склоненія-та съ